

We Want Moshiach Now!

Rambam's Intro to Perek Helek

הקדמת הרמב"ם לפרק חלק

1

והיסוד השנים עשר – ימות המשיח. והוא, להאמין⁶⁷ שיבוא ולא יאחר, "אם יתמהמה חכה לו"⁶⁸, ולא יושם לו קץ קצוב, ולא יפרשו המקראות להוציא מהם זמן בואו. התקמים אומרים⁶⁹: "תפוח דעמון שלמחשבי קציו". ולהאמין בגדלתו ואהבתו והתפלה עליו⁷⁰, כפי מה שדבר בו על ידי כל נביא ממשה עד מלאכי. ומי שמטיל בו ספק, או מזלזל דבריו⁷¹ – מכזב התורה אשר יעדה בו בפרוש, בפרשת בלעם⁷² ואתם נצבים⁷³. ומקלל היסוד הזה, כי אין מלך לישראל אלא מדוד, ומזרע שלמה ביחוד, וכל מי שחולק על דבר⁷⁴ המשפחה הזאת – כופר בה' ובדברי נביאיו.

Commentary of Rabbi Yitzchak Shelat

פירושו של ר' יצחק שילת

הגויים, וז"ל: "והיסוד התשיעי – ההעתק, והוא כי התורה הזאת מועתקת מאת הבורא ית' לא מזולתו". אך זו אינה אלא חזרה מיותרת על היסוד הקודם. 59. דברים יג, א. 60. הקדמת המשנה, פסקה ב'. 61. יחזקאל ח, יב. 62. ירמיהו לב, יט. 63. בראשית ו, ה. 64. שם יח, כ. 65. שמות לב, לב. 66. שם שם לג. 67. במקור הערבי ישנו כאן שתי מילים נרדפות, וויתרנו על אחת מהן. 68. חבקוק ב, ג. 69. סנהדרין צו: (70) לפי לשון המקור הערבי נראה שפירושו (מ'להאמין): להאמין בגדולתו, ולהאמין שיש לאוהבו ולהתפלל על בואו. 71. = עניינו, מזלזל במושג 'ביאת המשיח'. 72. במדבר כד, יז ואילך. 73. דברים ל, ג ואילך. ע' ה' מלכים יא, א. 74. = בקשר, בענין (ע' הערה 71. וכך ק'). ואפשר להבין: על דבר, על ציווי, וכך הבין ג', שתירגם (מ'וכל): וכל המורה את פי. 75. לעיל פסקה ה'.

Rambam Laws of Idol Worship Chap. 1 Law 3

רמב"ם משנה תורה הלכות עבודת כוכבים פרק א הלכה ג

4

ומאִהֶבֶת ה' אוֹתֵנוּ וּמִשְׁמְרוֹ אֶת־הַשְּׁבוּעָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ, עֲשֵׂה־י
מִשָּׁה רַבָּנוּ, רַבֵּן שֶׁל כָּל־הַנְּבִיאִים, וּשְׁלָחוּ. כִּיּוֹן שֶׁנִּתְּנָבֵא מִשָּׁה רַבָּנוּ
וּבַחֹר ה' בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחֲלָה – הַכְּתִירָם בְּמִצּוֹת וְהוֹדִיעָם דֶּרֶךְ עֲבוֹדָתוֹ,
וּמֵה־יִהְיֶה מִשְׁפָּט עוֹבְדֵי־כּוֹכָבִים וְכָל־הַטּוֹעִים אַחֲרֶיהָ.

2

Rambam Laws of Kings Chap. 11

רמב"ם משנה תורה הלכות מלכים פרק יא

ד ואם יצמוד מלך מבית דוד הוגה כ" בתורה ועוסק במצוה כדוד אביו, כפי תורה שבכתב ושבעל פה, ויכוף כל-ישראל לילך בה ולסוּק בדקה יי וילחם מלחמות ה"י - הרי זה בחזקת שהוא משיח כ"י, אם עשה והצליח יי ובהנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל - הרי זה משיח בנבואה, ויתקן יי את-העולם בלעבוד את-ה' ביסוד, שגאמר: כי-אז אהפך אל-צמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שקם אחד יב (צפניה ג ט).

ו ואם יי לא הצליח עד פה, או נהרג, בידוע שאינו זה שהבטיחה עליו תורה, והרי הוא ככל מלכי בית דוד השלמים והנשורים, שמתו. ולא העמידו הקב"ה אלא לנסות בו רבים שגאמר: ומן-המשכילים יקשלו, לצרוף בהם, ולקרר וללבוש עד-עת קץ, כי עוד למועד (דניאל יא, לה).

ז אף ישוע הנצרי יי, שדימה שיהיה משיח ונהרג בבית דין יי, כבר נתגבא בו דניאל, שגאמר (ס"ג י"ד): ובני פריצי עמך ינשאו להצמיד חונו יי ונקשלו. וכי יש מקשול גדול מזה, שקל הנביאים דברו שמשים גואל ישראל ומשיחם, וקבץ נדחיהם יי ומצוק מצותו, וזה גרם לאבד ישראל בחרב, ולפזר שאריתם ולהשפילם, ולהטיליף התורה ולהטעות רב העולם לעבוד אלוה מפלעדי ה'. אכל מחשבות בורא העולם אין פח באדם להשיגם, כי לא דרכינו דרכיו, ולא מחשבותינו מחשבותיו יי, וכל הדברים האלו שקל ישוע הנצרי ושל זה יי ה'ישמעאלי שעמד אחריו, אינן אלא לישר דרך יי למלך המשיח. ילתמן העולם בלעבוד את ה' ביסוד, שגאמר: כי אז יי אהפך אל אחד-צמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' ולעבדו שקם אחד.

ח כיצד יבחר נתמלא העולם בלעבוד מלכותם יי ומדברי התורה, ומדברי המצות, ופשוטו דברים אלו באיים רחוקים, ובצמים רבים ערלי-לב, והם נושאים ונותנים בדברים אלו ובמצות התורה, אלו אומרים: מצות אלו אמת היו וכבר בטלו בזמן הזה יי, ולא היו נוהגות לדורות. ואלו אומרים: דברים נסתרים יש בהן ואינן כפשוטן יי, וכבר בא משיח יי וגלה נסתריהם. וכשיצמוד המלך המשיח באמת, וינצלים וירום וינשא יי, מיד הם בלם חוזרים ויודעים, ששקר נחלו אבותיהם, ושנביאיהם נאבותיהם הטעום יי.

א המלך המשיח צמיד לצמוד ולתקן מלכות דוד יי לישנה יי לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל. וחוזרין כל-המשפטים בקימו כשהיו מקדמי. מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויוכלות יי ככל-מצותה האמורה בתורה. וכל-מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו - לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו. שהרי התורה העידה עליו, שגאמר: ושב ה' אלהיך את-שבותך ורחמך ושב וקבץ וגו' אם-יהיה נדחה בקצה השמים וגו' והכיחה ה' (דברים ל' ב"ה). ואלו הדברים המפורשים בתורה, הם כוללים כל-הדברים שגאמרו על ידי כל-הנביאים. אף בפנשת בלעם נאמר ושם נכא בשני המשיחים: במשיח הראשון שהוא דוד שהושיע את-ישראל מיד צריהם, ובמשיח האחרון שעומד מבניו שמושיע את ישראל [באחרונה]. ושם הוא אומר (בספר דה ידית): אראנו ולא עתה - זה דוד יי, אשורנו ולא קרוב - זה מלך המשיח; דבר כוכב מצלב - זה דוד; וקם שבט מישראל - זה מלך המשיח; ומחץ פאמי מאב - זה דוד יי, וכן הוא אומר: ובה את-מואב וימדדס בחבל (שם י"ג ט); וקרבני כל-בני-שת - זה המלך המשיח, שגאמר בו: ומשלו מים עד-ים יי (זכריה ט' י); והיה אדום ירשה - זה דוד, שגאמר: ותהי אדום יי לנוד לעבדים וגו' (שם י"ג ט); והיה ירשה וגו' - זה המלך המשיח, שגאמר: וצלו מושעים בה ציון וגו' יב (עובדיה א, כא).

ב אף בצרי מקלט הוא אומר: ואם ירחיב ה' אלהיך את-גבולך [וגו'] ויספת לה עוד שלש צרים וגו' (דברים יט, ח"ט) ומעולם לא היה דבר זה יי, ולא צוה הקב"ה לתוהו יי. אכל בדברי הנביאים אין הדבר צריך ראיה, שקל הספרים מלאים בדבר זה יי. ג ואל יעלה על דעתך שהמלך המשיח צריך לעשות אותות ומופתים יי ומחדש דברים בעולם או קחיה מתים יי וכיוצא בדברים אלו יי - אין הדבר כן, שהרי רבי עקיבא חכם גדול מחכמי משנה היה, והוא היה נושא כליו יי של בן-כוזבא המלך יי, והוא היה אומר עליו שהוא המלך המשיח יי, ודמה הוא וכל חכמי דורו שהוא המלך המשיח עד שנהרג בעונות יי. כיון שנהרג - נודע להם שאינו, ולא שאלו ממנו חקמים לא אות ולא מופת יי. ודבר הדברים ככה הם: שהתורה הזאת חקיה ומשפטיה לעולם ולעולמי עולמים יי, ואין מוסיפין עליהם ולא גורעין מהם יי.

Rambam Laws of Kings Chap. 11

רמב"ם משנה תורה הלכות מלכים פרק יא

2

1. King Messiah will arise and restore the kingdom of David to its former state and original sovereignty. He will rebuild the sanctuary and gather the dispersed of Israel. All the ancient laws will be reinstated in his days; sacrifices will again be offered; the Sabbatical and Jubilee years will again be observed in accordance with the commandments set forth in the Law.

He who does not believe in a restoration or does not look forward to the coming of the Messiah denies not only the teachings of the Prophets but also those of the Law and Moses, our teacher, for Scripture affirms the rehabilitation of Israel, as it is said: *Then the Lord thy God will turn thy captivity, and have compassion upon thee, and will return and gather thee . . . if any of thine that are dispersed be in the uttermost parts of heaven . . . and the Lord thy God will bring thee into the land which thy fathers possessed* (Deut. 30:3, 4, 5). These words stated in Scripture include all that the Prophets said (on the subject). They recur in the section treating of Balaam. The prophecy in that section bears upon the two Messiahs: the first, namely, David, who saved Israel from the hand of their enemies; and the later Messiah, a descendant of David, who will achieve the final salvation of Israel. There it is said: *I see him, but not now* (Num. 24:17), this refers to David; *I behold him, but not nigh* (*ibid.*), this refers to King Messiah. *There shall step forth a star out of Jacob* (*ibid.*), this refers to David; *And a sceptre shall rise out of Israel* (*ibid.*), this refers to King Messiah. *And shall smite through the corners of Moab* (*ibid.*), this refers to David, for we are told: *And he smote Moab, and measured them with the line* (II Sam. 8:2); *and break down all the sons of Seth* (Num. 24:17), this refers to King Messiah, as it is written concerning him: *And his dominion shall be from sea to sea* (Zech. 9:10). *And Edom shall be a possession* (Num. 24:18), this refers to David, as it is written: *And all the Edomites became servants to David* (II Sam. 8:14); *And Seir shall be a possession* (Num. 24:18), this refers to the days of King Messiah, as it is written: *And saviours shall come up on Mount Zion to judge the mount of Esau* (Obad. 1:21).

2. So too, with reference to the cities of refuge, the Bible says: *And if the Lord thy God enlarge thy borders . . . then thou shalt add three cities more for thee* (Deut. 19:8, 9)—a precept which has never been carried out. Yet, not in vain did the Holy One, blessed be He, give us this commandment. As for the prophetic utterances on the subject (of the Messiah), no citations are necessary, as all their books are full of this theme.

3. Do not think that King Messiah will have to perform signs and wonders, bring anything new into being, revive the dead, or do similar things. It is not so. Rabbi Akiba was a great sage, a teacher of the Mishnah, yet he was also the armor-bearer of Ben Kozba. He affirmed that the latter was King Messiah; he and all the wise men of his generation shared this belief until Ben Kozba was slain in (his) iniquity, when it became known that he was not (the Messiah). Yet the Rabbis had not asked him for a sign or token. The general principle is: this Law of ours with its statutes and ordinances [is not subject to change]. It is for ever and all eternity; it is not to be added to or to be taken away from. [Whoever adds aught to it, or takes away aught from it, or misinterprets it, and strips the commandments of their literal sense is an impostor, a wicked man, and a heretic.]

♠ If there arise a king from the House of David who meditates on the Torah, occupies himself with the commandments, as did his ancestor David, observes the precepts prescribed in the Written and the Oral Law, prevails upon Israel to walk in the way of the Torah and to repair its breaches, and fights the battles of the Lord, it may be assumed that he is the Messiah. If he does these things and succeeds, rebuilds the sanctuary on its site, and gathers the dispersed of Israel, he is beyond all doubt the Messiah. He will prepare the whole world to serve the Lord with one accord, as it is written: *For then will I turn to the peoples a pure language, that they may all call upon the name of the Lord to serve Him with one consent* (Zeph. 3:9). [But if he does not meet with full success, or is slain, it is obvious that he is not the Messiah promised in the Torah. He is to be regarded like all the other wholehearted and worthy kings of the House of David who died and whom the Holy One, blessed be He, raised up to test the multitude, as it is written *And some of them that are wise shall stumble, to refine among them, and to purify, and to make white, even to the time of the end; for it is yet for the time appointed* (Dan. 11:35).

Even of Jesus of Nazareth, who imagined that he was the Messiah, but was put to death by the court, Daniel had prophesied, as it is written *And the children of the violent among thy people shall lift themselves up to establish the vision; but they shall stumble* (Dan. 11:14). For has there ever been a greater stumbling than this? All the Prophets affirmed that the Messiah would redeem Israel, save them, gather their dispersed, and confirm the commandments. But he caused Israel to be destroyed by the sword, their remnant to be dispersed and humiliated. He was instrumental in changing the Torah and causing the world to err and serve another beside God.

But it is beyond the human mind to fathom the designs of the Creator; for our ways are not His ways, neither are our thoughts His thoughts. All these matters relating to Jesus of Nazareth and the Ishmaelite (Mohammed) who came after him, only served to clear the way for King Messiah, to prepare the whole world to worship God with one accord, as it is written *For then will I turn to the peoples a pure language, that they may all call upon the name of the Lord to serve Him with one consent* (Zeph. 3:9). Thus the messianic hope, the Torah, and the commandments have become familiar topics — topics of conversation (among inhabitants) of the far isles and many peoples, uncircumcized of heart and flesh. They are discussing these matters and the commandments of the Torah. Some say, "Those commandments were true, but have lost their validity and are no longer binding"; others declare that they had an esoteric meaning and were not intended to be taken literally; that the Messiah has already come and revealed their occult significance. But when the true King Messiah will appear and succeed, be exalted and lifted up, they will forthwith recant and realize that they have inherited naught but lies from their fathers, that their prophets and forbears led them astray.¹

3

Rambam Laws of Kings Chap. 12

רמב"ם משנה תורה הלכות מלכים פרק יב

ג בימי המלך המשיח, כשמתחייב ממלכתו ויתקבצו אליו כל-ישראל, יתחסו^א כלם על פני ברום הקדש שתנוח עליו, שנאמר: וישב מצרף ומטהר וגו'^ב (ש"ס"א). ובני לוי מטהר^ב תחלה ואומר: זה מיחס פהו וזה מיחס לוי, ודוחה את שאינם מיחסין לישראל^ג. הרי הוא אומר: ויאמר התרשטא להם וגו' עד צמד פהו לאורים ולתמים^ד (עיר"ב ס"א). הגה למדת שברוח הקדש מיחסין המחקין ומודיעין המיחס. ואינו מיחס ישראל אלא לשבטיהם, שמודיע שנה משבט פלוני ונה משבט פלוני, אכל אינו אומר על שהם בחוקת פשרות: זה ממור ונה עבד^ה – שהדין הוא שמשפחה שנטמעה^ה – נטמעה^ה.

ד לא יתאוו התקמים והנביאים ימות המשיח. לא כדי שישלטו על כל-העולם, ולא כדי שירדו^ו בגוים, ולא כדי שינשאו אותם העמים, ולא כדי לאכול ולשתות ולשמום – אלא כדי שיהיו פנויין בתורה וחקקה, ולא יהיה להם נוגש ומבטל^ז – כדי שיוכו לחיי העולם הבא^ח, כמו שבארנו בהלכות תשובה^ח. ה ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רצב ולא מלקמה^ט, ולא קנאה וסתרות^י – שהטובה תהיה משפעת הרבה וכל-הפעננים מצויין כעפר^י. ולא יהיה עסק כל-העולם אלא לדעת את ה' בלבד^{יא}. ולפיכך יהיו ישראל תקמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם^{יב}, שנאמר: כי-מלאה הארץ דעה את-ה' פמים^{יג} ליום מבטים^{יד} (ישעיה י"א ס).

א אל יעלה על הלב^א שבימות המשיח יבטל דבר ממנהגו של עולם, או יהיה שם חדוש במעשה בראשית – אלא עולם ממנהגו נוהג, ונה שנאמר בישעיה: וגר זאב עם-כבש ונמר עם-גדי ורעץ^ב יי^ב משל וחידה. ענין הדבר: שיהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי גוים^ג המשולים בזאב ונמר, שנאמר: זאב ערבות ישודם (ו) נמר שקד על-עריהם^ד (ירמיה ה' ו) ויחזרו כלם לדת האמת ולא יגזלו ולא ישחיתו. אלא יאכלו דבר המותר בנסתי עם ישראל, שנאמר: וארנה פנקר יאכל-תבן^ה (ישעיה י"א). וכן כל פיוצא באלו הדברים בענין המשיח – הם משלים, ובימות המלך המשיח יודע לכל לאי זה דבר היה משל ומה ענין נמוז בהם.

ב אמרו^ו תקמים: אין בין העולם הנה לימות המשיח אלא שצבוד מלכות בלבד^ז. נראה מפשוטם של דברי הנביאים: שבתחלת ימות המשיח תהיה מלכות גוג ומגוג, ושקדם מלכות גוג ומגוג יצמוד נביא לישר ישראל ולהכין^ח לבם, שנאמר: הנה אנכי שלח לבם את-אלהיה וגו'^ט (מלאכי ג' כג). ואינו קא לא לטמא הטורה^י ולא לטהר הטמא^{יא}, ולא לפסול אנשים^{יב} שהם בחוקת פשרות ולא להקשיר מי שהחזקו פסולין – אלא לשום שלום בעולם^{יג}, שנאמר: והשיב לב-אבות על-בנים^{יד} (ישעיה נ"ד). ויש מן-התקמים שאומרים שקדם ביצאת המשיח יבוא אליהו^{טו}. וכל-אלו הדברים וביוצא בהם לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו. שדברים סתומין הם אצל הנביאים. גם התקמים אין להם קבלה^{טז} בדברים אלו, אלא לפי הקרע^{טז} הפסוקים. ולפיכך יש להם מחלקת בדברים אלו^{יז}. ועל-כל-פנים אין סדור הניית דברים אלו ולא דקדוקיהם עקר בדת^{יח}. ולעולם לא יתעסק אדם בדברי הסגודות, ולא יאריך במדרשות האמורים בענינים אלו וביוצא בהם ולא ישימם עקר – שאין מביאין לא לידי יראה^{יט} ולא לידי אהבה^כ. וכן לא יחשב הקצין^כ. אמרו תקמים^{כא}: תפח רוחם של מחשבי הקצים^{כב}. אלא יחפה ויאמין^{כג} בכלל הדבר, כמו שבארנו^{כד}.

Rambam Laws of Kings Chap. 12

רמב"ם משנה תורה הלכות מלכים פרק יב

3

1. Let no one think that in the days of the Messiah any of the laws of nature will be set aside, or any innovation be introduced into creation. The world will follow its normal course. The words of Isaiah: *And the wolf shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid* (Isa. 11:6) are to be understood figuratively, meaning that Israel will live securely among the wicked of the heathens who are likened to wolves and leopards, as it is written: *A wolf of the deserts doth spoil them, a leopard watcheth over their cities* (Jer. 5:6). They will all accept the true religion, and will neither plunder nor destroy, and together with Israel earn a comfortable living in a legitimate way, as it is written: *And the lion shall eat straw like the ox* (Isa. 11:7). All similar expressions used in connection with the Messianic age are metaphorical. In the days of King Messiah the full meaning of those metaphors and their allusions will become clear to all.

2. Said the Rabbis: *The sole difference between the present and the Messianic days is delivery from servitude to foreign powers* (B. San 91b). Taking the words of the Prophets in their literal sense, it appears that the inauguration of the Messianic era will be marked by the war of Gog and Magog; that prior to that war, a prophet will arise to guide Israel and set their hearts aright, as it is written: *Behold, I will send you Elijah the prophet* (Mal. 3:23). He (Elijah) will come neither to declare the clean unclean, nor the unclean clean; neither to disqualify those who are presumed to be of legitimate descent, nor to pronounce qualified those who are presumed to be of illegitimate descent, but to bring peace in the world, as it is said: *And he shall turn the hearts of the fathers to the children* (Mal. 3:24).

Some of our Sages say that the coming of Elijah will precede the advent of the Messiah. But no one is in a position to know the details of this and similar things until they have come to pass. They are not explicitly stated by the Prophets. Nor have the Rabbis any tradition with regard to these matters. They are guided solely by what the scriptural texts seem to imply. Hence there is a divergence of opinion on the subject. But be that as it may, neither the exact sequence of those events nor the details thereof constitute religious dogmas. No one should ever occupy himself with the legendary themes or spend much time on midrashic statements bearing on this and like subjects. He should not deem them of prime importance, since they lead neither to the fear of God nor to the love of Him. Nor should one calculate the end. Said the Rabbis: *Blasted be those who reckon out the end* (B. San 97b). One should wait (for his coming)

and accept in principle this article of faith, as we have stated before.

3. In the days of King Messiah, when his kingdom will be established and all Israel will gather around him, their pedigrees will be determined by him through the Holy Spirit which will rest upon him, as it is written: *And he shall sit as a refiner and purifier . . .* (Mal. 3:3). First he will purify the descendants of Levi, declaring: "This one, of good birth, is a priest; this one, of good birth, is a Levite." Those who are not of good birth will be demoted to the rank of (lay) Israelites, for it is written: *And the Tirshatha said unto them that they should not eat of the most holy things, till there stood up a priest with Urim and Tummim* (Ezra 2:63). It is inferred therefrom that the genealogy of those considered to be of good lineage will be traced by means of the Holy Spirit, and those found to be of good birth will be made known. The descent of the Israelites will be recorded according to their tribes. He will announce: "This one is of such-and-such a tribe, and this one of such-and-such a tribe." But he will not say concerning those who are presumed to be of pure descent: "This is a bastard; this is a slave." For the rule is: once a family has been intermingled with others, it retains its status.

4. The Sages and Prophets did not long for the days of the Messiah that Israel might exercise dominion over the world, or rule over the heathens, or be exalted by the nations, or that it might eat and drink and rejoice. Their aspiration was that Israel be free to devote itself to the Law and its wisdom, with no one to oppress or disturb it, and thus be worthy of life in the world to come.

5. In that era there will be neither famine nor war, neither jealousy nor strife. Blessings will be abundant, comforts within the reach of all. The one preoccupation of the whole world will be to know the Lord. Hence Israelites will be very wise, they will know the things that are now concealed and will attain an understanding of their Creator to the utmost capacity of the human mind, as it is written: *For the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea* (Isa. 11:9).